

США як союзника. Однак, незважаючи на непередбачувані рішення Д. Трампа, США і далі продовжують бути головним захисником безпеки Японії, а остання – основним союзником США в АТР.

Джерела та література

1. Emma Chanlett-Avery, Mark E. Manyin, Brock R. Williams, Cathleen D. Cimino-Isaacs. U.S.-Japan Relations. Congressional Research Service (CRS), 2019. 3 p.
2. Shin Kawashima. Is Japan Anti-China? The Diplomat, 2019. URL: <https://thediplomat.com/2019/04/is-japan-anti-china/>
3. Vice President Mike Pence's Remarks on the Administration's Policy Towards China. Washington, D.C.: Hudson Institute. October 4, 2018. URL: <https://www.hudson.org/events/1610-vice-president-mike-pence-s-remarks-on-the-administration-s-policy-towards-china10201>

Запорожченко Марина, Асатуров Сергій
Національний університет біоресурсів та природокористування України

ТАЙВАНЬ – ЧАСТИНА КИТАЮ ЧИ КИТАЙ «ЧАСТИНКА» ТАЙВАНЮ?

Анотація. У тезах розкрито історичні передумови китайсько-тайванського конфлікту, які призвели до бажання Тайваню відокремитись. Проаналізовано позицію США в цій суперечці. З'ясовано роль країн ООН, які не визнають Тайвань як незалежну країну. Виокремлено сучасні відносини між Тайванем та КНР, виділено нинішні контакти між політиками обох країн. Тобто було сформовано положення, що війна за майбутню незалежність Тайваню неминуча.

Ключові слова: китайсько-тайванські відносини, КНР, Тайвань, США, ООН, незалежність, дипломатична ізоляція, визнання, війна, «одна країна – дві системи», прийняття договору.

Abstract. The theses reveal the historical background of the Sino-Taiwan conflict, which led to Taiwan's desire to secede. Analyzed the side of the United States in this dispute, their benefits are on both sides of the conflict. The role of the UN countries has been clarified, which is not recognized Taiwan as an independent country. Highlighted the current relations between Taiwan and the PRC, highlighted the current contacts between the politicians of both countries. The situation was formed, that without a war, independence of Taiwan may not be possible.

Keywords: Sino-Taiwanese relations, China, PRC, Taiwan, USA, UN, independence, diplomatic isolation, recognition, war, "one country - two systems", acceptance of the treaty.

Метою статті є аналіз китайсько-тайванського конфлікту з історичного минулого до сьогодення. Актуальність дослідження полягає в тому, що «священний» Статут ООН говорить про неприпустимість зазіхань на територіальну цілісність і політичну незалежність будь-якої держави. Чому тоді Тайвань дотепер перебуває в стані відірваності від континентальної частини Китаю? Хто кого представляє в ООН і хто, нарешті, в китайсько-тайванських відносинах головний?

Тайвань – це великий острів поблизу південно-східного узбережжя Китаю. Це держава, яка знаходилася в світовій дипломатичній ізоляції майже півстоліття, але зуміла стати провідною економікою Азії і привертає природними, культурними та технічними пам'ятками мільйони туристів з усього світу. Проблеми виникли, коли Тайвань оголосив про незалежність від Китаю.

Від самого заснування цієї території за неї боролися голландці, португальці та іспанці, а висадилися маньчжурська армія, яка насильно внесла острів до складу китайської провінції Фуцзянь. Дотепер державу населяє лише китайське населення. Тайванці ж прекрасно пам'ятають часи Другої світової війни, після якої вибухнула кривава громадянська війна, внаслідок якої вся переможена китайська влада, і Гоміньдан також, багато біженців втекли в Тайвань. Переселенці сподівалися повернутися на материк після падіння комуністичного режиму, однак цього не сталося. На острові тривало правління славнозвісного Чан Кайши. Саме тоді відносини Китаю з Тайванем почалися псуватися: острів взяв курс на зближення з США, отримавши у такий спосіб плацдарм для економічного ривка.

Не варто забувати, що Тайвань представляв інтереси Китаю в ООН, адже КНР не мала доступу до цієї організації. У 1971 р. все кардинально змінилося: через визнання Вашингтоном Пекіна столицею КНР Китайська республіка Тайвань втратила місце в ООН і виявилася в дипломатичній ізоляції. У лютому 1972 р. президент США Ніксон відвідав Китай. Обидві сторони опублікували в м. Шанхаї Спільне комюніке, в якому говориться: «Американська сторона заявляє: США усвідомлюють, що всі китайці, які проживають по обидва боки Тайванської протоки, вважають, що існує тільки один Китай, що Тайвань – частина Китаю. Уряд США не заперечує проти цієї позиції». 1 січня 1979 р. КНР і США офіційно встановили дипломатичні відносини.

Через три місяці після опублікування Спільного комюніке коли американський конгрес прийняв «Акт про взаємини з Тайванем», який повністю суперечить умовам союзу з КНР. Тоді США навіть прийняв рішення про продаж Тайваню 150 збройних винищувачів типу F-16. Ця акція уряду США створила нові перешкоди на шляху до розвитку китайсько-американських відносин і знищення тайванського народу.

У 1991 р. Тайвань офіційно закінчив війну з Китаєм, коли острів не погодився прийняти формулу «одна країна – дві системи», а лише пом'якшив правила відвідування та інвестування для громадян КНР.

Наразі на острові діє своя Конституція, проводяться демократичні вибори, є свій прапор, валюта. 23 країни визнали Тайвань як окрему незалежну державу. І жодна з цих країн не є учасницею ООН. Правляча з 2016 р. представниця демократів виступила проти зближення острова з КНР. «Відносини між двома сторонами [Тайванської] протоки досягли історичного переломного моменту. Обидві сторони повинні визначити спосіб співіснування у довгостроковій перспективі, щоб запобігти посиленню антагонізму і розбіжностей», – заявила Цай Інвень в своєму виступі в кінці травня 2020 р.

Уже в січні 2021 р., після зближення Тайбея і Вашингтона, офіційний представник міністерства оборони Китаю У Цянь виступив з такими словами: «Ми попереджаємо прихильників „незалежності Тайваню” – ті, хто грає з вогнем, обпечуться, а незалежність Тайваню означає війну». Офіційний представник міноборони КНР попередив, що Народно-визвольна армія Китаю (НВАК) піде на будь-які заходи, щоб придушити будь-яку спробу відокремити Тайвань від Китаю, ймовірно, що може виникнути жорстке протистояння, адже сьогодні Китай – це наддержава, яка буде відстоювати свої національні інтереси, а Тайвань – це не вирішена територіальна цілісність КНР.

Після приходу до влади США Джо Байдена (який стоїть на боці Тайваню), відповідно до закону про відносини з Тайванем, США можуть сприяти безпеці на острові в інтересах вирішення проблеми єдності Китаю. А тому визнання Тайваню в найближчому майбутньому можливе. Адже тайський уряд впевнений в тому, що вимоги державного суверенітету неодмінно зустрінуть розуміння і підтримку з боку урядів і народів усіх країн світу.

Джерела та література

1. Принцип одного Китаю і тайванське питання. Пекін, 2000. URL: <http://www.chinaconsulate.khb.ru/rus/zgzt/twwt/t118063.htm>
2. Карнеев А. Н. Тайвань на рубеже веков: новые условия и новые вызовы / Институт стран Азии и Африки МГУ. Москва, 2001. 334 с.
3. China. *An international journal*. V. 2. March 2004, № 1.
4. Устав ООН. URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/intlaw_principles.shtml
5. Откуда возникла тайваньская проблема / Генеральное Консульство Китайской Народной Республики. URL: <http://www.chinaconsulate.khb.ru/rus/zgzt/twwt/t118056.htm>
6. Китай попередив Тайвань, що спроба незалежності означає війну. *Українська правда*. URL: <https://www.pravda.com.ua/rus/news/2021/01/30/7281764/>
7. Тайваньский вопрос и объединение Китая / Посольство Китайской Народной Республики. URL: <https://www.fmprc.gov.cn/ce/ceby/rus/zt/zgtw/t265038.htm>

Боднаренко Христина

Національний університет «Острозька академія»

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ У ВЗАЄМИНАХ СІНГАПУРУ ТА КИТАЮ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Анотація. В епоху наростання лідерських амбіцій КНР досить тісно співпрацює із Сінгапуром. Ця держава стратегічно важлива в регіоні Південно-Східної Азії. Саме тому